

Morten Bødskov (S):

Nu har vi jo hørt mange udlægninger af den her tvungne opsparring, som jeg tror regeringens officielle udlægning er af det, vi andre faktisk ærligt kalder en besparelse. Det centrale er jo, at selv om regeringen siger, at hvis man bruger 100 kr., så skal man udskyde forbruget af den sidste krone, som Venstres finansordfører så mægligt beskrev det under debatten, så forsøger man jo sådan at nedtone det lidt.

Sandheden er vel, at det, vi mangler svar på fra finansministerens side, er: Hvis regeringen får lokket Dansk Folkeparti til at acceptere den her såkaldte tvungne opsparring, er der så nogen garanti for, at pengene kan bruges i 2009?

Kl. 16:08

nelsesinstitutionerne eller i politiet kan få lov til at bruge de her penge i 2009.

Og det er jo bare det, jeg spørger om, for man kan jo lige så godt fortælle sandheden i stedet for at stå og pakke det ind i forblommede vendinger om, at det som sagt er den absolutte ambition, og at det er målet – nu kommer smilet igen, og det er selvfølgelig meget dejligt, men det dækker jo over noget.

Hvorfor fortæller man ikke bare sandheden, nemlig at det, regeringen lægger op til her, er en besparelse? Der er ikke nogen garanti for, at de her penge kommer til udbetaling. Så fortæl dog folk sandheden, som den er, i stedet for at regeringen risikerer at få endnu mere ballade, når folk den 1. januar så finder ud af, at regeringen er løbet fra det løfte, som man her forsøger at sløre som en opsparring, men som de facto er en besparelse.

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:09

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, jeg har ingen ambition om at lokke nogen til noget. Jeg tror ikke, at det er den måde, man når resultater på i et ligeværdigt politisk samarbejde. Der handler det vel om at argumentere og drøfte sin sag.

Jeg kan blot gentage her, hvad jeg har sagt før, og som man også kan læse i det udspil, vi har lagt frem, at der er tale om en opsparring, hvor alle statslige institutioner, altså på alle bevillingsniveauer, udviser en tilbageholdenhed, der skal resultere i, at der skubbes et forbrug svarende til 1 kr. pr. hundredkroneseddel fra det ene år til det næste, og det ligger jo i ordet opsparring, at intentionen selvfølgelig er, at de penge, der spares op den ene dag, kommer til udbetaling den næste og altså flyttes fra det ene bevillingsår til det andet. Det er den absolutte intention, der gemmer sig bag ordningen her.

Kl. 16:09

Kl. 16:11

Formanden:

Så er det ministeren – og det er tilladt at smile ifølge forretningsordenen.

Kl. 16:11

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, men jeg skal da så starte med at beklage, at jeg smiler og forsøger at virke fremkommelig i min gestik. Jeg er jo i øvrigt godt bekendt med, at det er det talte ord, der gælder, og uanset om jeg smiler eller ikke smiler, mens jeg tager ordet garanti i min mund, vil man efterfølgende kunne slå op i Folketingets forhandlinger, og så tror jeg ikke, det nytter noget, at jeg siger: Men jeg krydsede da ellers fingrene bag ryggen – eller noget andet kropssprogsagtigt.

Derfor skal man jo være varsom med, hvilke ord man bruger, og jeg bruger de ord, jeg bruger, med stor varsomhed, og det er derfor, at jeg siger, at det er regeringens absolutte intention – jeg tror, at det var det, jeg sagde, ja – at de penge, der spares op i år, frigives næste år, selvfølgelig under hensyntagen til en konjunkturmæssig vurdering. Anderledes kan det jo ikke være.

Altså, vi lægger en politik frem, der hviler på et sæt forudsætninger, bl.a. den forudsætning, at det er klogt lige at dæmpe en lille smule i år, og det er baggrunden for, at vi foreslår, at man skylder 1 krone pr. hundredkroneseddel fra i år til næste år. Derfor er det vores absolutte intention, at den krone stilles til rådighed næste år. Sådan er det.

Formanden:

Hr. Morten Bødskov for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Kl. 16:10

Morten Bødskov (S):

Altså, når finansministeren udtaler, at det er den absolutte ambition bag forslaget, og så samtidig kommer med et meget lumsk smil til mig som spørger, så mener jeg virkelig, at der er grund til, at man i politiet, i forsvarret og på uddannelsesstederne bør blive meget, meget nervøs. Sandheden er jo den, at der ikke kan gives nogen garanti. Der er jo ikke sikkerhed for, at man på uddan-

Formanden:

Det er hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 16:12